

Sygn. akt VI Ka 392/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Waldemar Masłowski

Protokolant Anna Potaczek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Lesława Kwapiszewskiego

po rozpoznaniu w dniu 20 września 2013 r.

sprawy **M. K.**

oskarżonej z art. 278 § 1 kk

z powodu apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Lubaniu

z dnia 19 czerwca 2013 r. sygn. akt II K 220/13

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonej M. K. w pkt II części dyspozytywnej w ten sposób, że w miejsce kwoty 450 złotych przyjmuje kwotę 560 (pięćset sześćdziesiąt) złotych,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zwalnia oskarżoną od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa

Sygn. akt VIKa 392/13

UZASADNIENIE

M. K. oskarżona była o to, że w dniu 29 stycznia 2013 r. w L., woj. (...), przy ulicy (...) z mieszkania dokonała zaboru w celu przywłaszczenia puszki – skarbonki z zawartością pieniędzy w kwocie 560 złotych działając na szkodę T. S. oraz Z. S., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk.

Sąd Rejonowy w Lubaniu wyrokiem z dnia 19 czerwca 2013 r. w sprawie o sygn. akt IIK 220/13:

I. uznał oskarżoną M. K. za winną popełnienia zarzucanego jej czynu, opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego występki z art. 278 § 1 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 kk w zw. z art. 58 § 3 kk wymierzył jej karę 12 miesięcy ograniczenia wolności z jednoczesnym obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne, wskazanej przez Burmistrza Miasta L. w wymiarze 30 godzin w skali miesiąca,

II. na podstawie art. 72 § 2 kk w zw. z art. 36 § 2 kk zasądził od oskarżonej M. K. na rzecz pokrzywdzonych: T. S. oraz Z. S. kwotę 450 złotych, tytułem naprawienia wyrządzonej szkody, płatne w terminie 6 miesięcy od daty uprawomocnienia się wyroku,

III. na podstawie art. 624 § 1 kpk i art. 17 ustęp 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwolnił oskarżoną od ponoszenia kosztów postępowania w niniejszej sprawie i nie wymierzył jej opłaty.

Apelację od powyższego wyroku złożył prokurator, który zarzucił obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia w postaci art. 343 § 7 kpk w zw. z art. 335 § 1 kpk, mającą wpływ na treść wydanego wyroku, a polegającą na wydaniu w niniejszej sprawie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy, przy jednoczesnym orzeczeniu kary w wymiarze niższym niż uzgodniona pomiędzy prokuratorem a oskarżoną na podstawie art. 335 § 1 kpk, poprzez zobowiązanie oskarżonej na podstawie art. 72 § 2 kk w zw. z art. 36 § 2 kk do naprawienia wyrządzonej szkody na rzecz pokrzywdzonych T. S. w kwocie 450 PLN w terminie 6 miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia zamiast uzgodnionej w trybie art. 335 § 1 kpk kwoty 560 PLN.

Stawiając powyższy zarzut prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku Sądu Rejonowego w Lubaniu poprzez zobowiązanie oskarżonej M. K. na podstawie art. 72 § 2 kk w zw. z art. 36 § 2 kk do naprawienia wyrządzonej szkody na rzecz pokrzywdzonych T. S. oraz Z. S. w kwocie 560 PLN w terminie 6 miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora jest zasadna.

Słusznie prokurator zarzucił, że w pkt II części dyspozytywnej Sąd Rejonowy błędnie wskazał kwotę w jakiej oskarżona ma naprawić szkodę wpisując kwotę 450 złotych zamiast kwoty 560 złotych, bo tyle w rzeczywistości wynosiła wyrządzona szkoda. Sąd Rejonowy zresztą w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku przyznał się do błędu w tym zakresie. Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 437 § 2 kpk należało zaskarżony wyrok zmienić w pkt II części dyspozytywnej w ten sposób, że w miejsce błędnie wpisanej kwoty 450 złotych należało przyjąć kwotę 560 złotych, gdyż tyle wynosiła szkoda.

Na podstawie art. 437 § 1 kpk w pozostałej części zaskarżony wyrok jako trafny utrzymano w mocy.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolniono oskarżoną na zasadach słuszności od ponoszenia kosztów postępowania odwoławczego, gdyż nie może ona ponosić kosztów wynikających z błędnego orzeczenia Sądu i instancji.